

den højtærede Minister om at tage denne Tanke under velvillig Overvejelse og ved Hjælp af den Sagkundskab, som staaer bag ved Ministeren, se, om den er realiserbar. Det er kun af den Grund, at jeg har tilladt mig at anføre det.

Jeg sagde før, at vi næppe skulle langt frem i Tiden, før det blev nødvendigt at føre et Dobbeltspor over Fyn eller i det hele taget foretage en Udvidelse der, og jeg vender tilbage dertil en Gang endnu. Med den nuværende Trafik ere Forholdene paa Fyn saaledes, at der er en Mængde Togkrydsninger ved de forskellige Stationer. Disse Togkrydsninger tage ofte megen Tid, saa de Tog, der skulle føres hurtigt frem, ere forsinkede paa Grund af dem, men det er da klart, at disse Tog, som stræbe efter at komme til Bestemmelsesstedet til planmæssig Tid, maa, naar de ere forsinkede, saa vidt muligt se at indvinde det tabte ved en forceret Hastighed. Men en Ting, som vi stærkt tage Sigte paa her i Landet for Øjeblikket efter de Erfaringer, vi have gjort, er jo netop at køre med den størst mulige Sikkerhed, og det er indlysende, at jo mere forceret et Tog skal føres frem, desto mindre Sikkerhed er der ved selve Kørselen. Dampfærgeforbindelsen over Lille Bælt er i allerhøjeste Grad mangelfuld. Man behøver blot at rejse derover en Sommerdag, hvor der rejser mange Mennesker, for at se, hvor uheldig, hvor uhyre mangelfuld denne Forbindelse er. Det, der har været min Tanke, er altsaa kun dette at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne Udvej, denne Maade at løse dette Spørgsmaal paa, og det skulde glæde mig, om den højtærede Indenrigsminister allerede nu kunde se sig i Stand til at udtale sig om denne Tanke. Helt greben ud af Luften er den ikke. Jeg blev i Aftes, da jeg kom til at tale med et Medlem her i Salen om denne Sag, gjort opmærksom paa, at der ved en tidligere Lejlighed var antydnet noget i samme Retning, hvilket jeg var ukendt med. Jeg har efterset det i Rigsdagstidenden og fandt en Udtalelse af et paa dette Omraade sagkyndigt Medlem af dette Ting. Under Behandlingen af Anlægget af en Jærnbane fra Nyborg til Ringe fremkom han med en lignende Betragtning som den, jeg her har gjort gældende.

Med Hensyn til den allerede meget omtalte Støtte for Kødeksporten, kan jeg, efter hvad der er udtalt af to Medlemmer fra Fyn, fatte mig meget kort. Jeg maa naturligvis beklage, at Forholdene have

stillet sig saaledes, at der slet ikke er paataenkt at sende Bidrag over til Fyn til de Foranstaltninger, som der ere truffet til Kødeksportens Fremme. Efter hvad den højtærede Landbrugsminister udtalte, er det dog næppe hans Skyld, at Forholdet er, som det er. Den højtærede Minister sagde jo, at han havde henvendt sig til Landbrugsorganisation, til Fællesforeningerne, og spurgt, om der var Trang til et Tilskud i den Retning, og da nu den højtærede Landbrugsminister ikke har fundet Anledning til at opføre noget til os Fynboer, antager jeg, det maa ligge deri, at Fællesforeningernes Ledelse paa Fyn maa have meddelt den højtærede Minister, at vi Fynboer trængte ikke til noget Tilskud. Det kunne vi for saa vidt være meget store af; det ser meget flot ud, at naar Landbrugsministeren er saa venlig at ville betænke os med et Bidrag af Statskassen til Støtte for vore Slagterier, der saa bliver svaret: Nej, vi have ingen Trang til det, vi kunne klare os uden det. Det er smukt gjort, og jeg synes, det er stolt gjort, men klogt og økonomisk er det ikke, og jeg tror næppe, at Ledelsen vil fortjene Fynboernes Tak for dette Svar. Jo, vi trænge fuldt saa meget som nogen anden Landsdel, og jeg vil derfor bede den højtærede Landbrugsminister skænke os den Velvilje at betænke vore Slagterier med et lille Beløb. Den højtærede Landbrugsminister sagde jo, at han havde en lille Lomme-skillling i Reserve, 46,000 Kr. Vi stille ikke Fordring om at faa saa meget, men jeg synes dog, vi have Krav paa at blive ligestillede med de Slagterier, som der allerede er tilsagt Tilskud fra Statskassen. Det, der ligger nærmest for mig, er at tale om det Slagteri, der ligger i Faaborg, et af Landets ældste og bedst drevne Slagterier. Allerede for et Par Aars Tid siden er der jo fra dette Slagteris Side bragt store Ofre for at kunne eksportere Kød. Den højtærede Landbrugsminister har erkendt dette, idet han allerede har vist sin Villighed over for dette lille veldrevne Slagteri derved, at de nu slagte dernede under Statskontrol. Der er en Dyr læge ansat ved Slagtingen, som faar Støtte fra Statskassen. Dette giver mig Haab om, at ligesom den højtærede Landbrugsminister ved denne Lejlighed har vist sin Villighed til at støtte Eksporten ogsaaovre paa Fyn, han da, ogsaa støttet af det velvillige Finansudvalg, vil tænke paa os Fynboer, naar der endelig er Tale om det omhandlede Beløbs Fordeling.

Maa jeg blot endnu tilføje, at der er